

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนกับระดับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนกับระดับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนทั้ง 3 ชนิด จะมีผลต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกัน จะมีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาระดับชั้นประโยควิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 จากโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค จำนวน 500 คน โดยให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา แล้วสุ่มเข้ากลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 90 คน จากนั้นก็แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำออกเป็นย่อยละ 3 กลุ่มย่อย โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย กลุ่มละ 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 180 คน แต่ละกลุ่มจะได้รับการทดลองดังนี้

1. กลุ่มสูง ก และกลุ่มต่ำ ก ได้รับการทดลองโดยใช้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนชนิดภาพ (รูปภาพสไลด์)

215907004

2. กลุ่มสูง ข และกลุ่มต่ำ ข ได้รับการทดลองโดยใช้ออร์แกนเซอร์ ก่อนการสอนชนิดเสียง (ฟัง เทป)

3. กลุ่มสูง ค และกลุ่มต่ำ ค ได้รับการทดลองโดยใช้ออร์แกนเซอร์ ก่อนการสอนชนิดข้อความ เขียน (อ่านข้อความ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษาชื่อ ไทยแลงแควช แอปติจูด เทส (Thai Language Aptitude Test) ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การใช้ออร์แกนเซอร์ 3 ชนิดคือ

2.1 ภาพสไลด์ เป็นภาพวาดระบายสีเหมือนจริงถ่ายเป็นสไลด์ขนาด 2 x 2" ซึ่งเป็นภาพเกี่ยวกับ เรื่องย่อของ เนื้อเรื่อง

2.2 เทปบันทึกเสียงเล่าเรื่องย่อเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟัง เนื้อเรื่องย่อจะมีใจความตรงกับภาพสไลด์ที่ได้ดูในข้อ 2.1

2.3 บทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง เรื่องย่อที่นักเรียนได้อ่านนี้ มีใจความตรงกับภาพสไลด์ที่ได้ดูและ เรื่องย่อที่ได้ฟัง

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ เรื่องที่ได้ฟัง เป็นคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก แบบทดสอบนี้ได้ใช้ฟังการทดลองมาแล้ว 1 ปี และได้มีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ใช้ออร์แกนเซอร์ก่อนการสอนแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มดังที่บอกไปแล้ว ในกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้เวลาใช้ออร์แกนเซอร์ก่อนการสอนกลุ่มละ 15 นาที

2. ให้กลุ่มตัวอย่างฟัง เทป เนื้อเรื่องทั้งหมดโดยละเอียด 2 เที่ยว เที่ยวละ 15 นาที รวมเวลา 30 นาที

3. ตอบแบบสอบถามวัดความเข้าใจในการฟังทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที
รวมเวลาในการทดลองทั้งหมด 60 นาที

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนกับระดับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนทั้ง 3 ชนิด มีผลต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

3. ความเข้าใจในการฟังระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความถนัดทางภาษาต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนกับระดับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการฟังที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งจากการวิจัยนี้ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และจากผู้วิจัยหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำโดยการให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนแตกต่างกันหลายประเภท แบ่งตามวิธีการให้หรือการนำเสนอได้ 3 ประเภท คือประเภท เปรียบเทียบ ประเภทที่ย่อที่มีใจความกับเนื้อเรื่อง และประเภทที่กล่าวถึงที่มาของเรื่องและจากการศึกษาผลการเรียนและความคงทนในการอ่าน โดยให้กลุ่มทดลองอ่านบทความที่ให้ออร์แกโนเซอรัที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องให้ผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่นและจากงานวิจัยของออสซูเบลและฟิตซ์เจอร์ราลด์ (Ausubel and Fitzgerald 1961 : 266-278) ซึ่งได้ศึกษาการจัดออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนไว้ 3 ประเภทคือ

1. ประเภท เปรียบเทียบ
2. ประเภทที่ย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง
3. ประเภทที่ย่อที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง

จากผลการทดสอบ จากกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัยจำนวน 155 คน ผลปรากฏว่า หลังจากอ่านเนื้อเรื่องแล้ว 3 วัน กลุ่มตัวอย่างที่อ่านทยอยประเภทเปรียบเทียบ ส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำมากกว่า 2 ประเภทหลัง และผลจากการทดสอบหลังจากให้อ่านเนื้อเรื่องไปแล้ว 10 วัน พบว่า การอ่านทยอยประเภทเปรียบเทียบ และประเภทที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องจะให้ผลในการเรียนรู้และการจำมากกว่าประเภทที่กล่าวถึงที่มาของเรื่อง มีต่อมาออสซูเบลและฟิตเจอร์ราลด์ (Ausubel and Fitzgerald 1962 : 243-249) ก็ได้ร่วมกันทำการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง ในเรื่องการเรียนรู้ต่อเนื่อง โดยเนื้อเรื่องที่ทำให้เป็นชุดต่อเนื่องกัน เกี่ยวข้องกันแต่ไม่สัมพันธ์กันกับความรู้เดิมที่เคยเรียนมาก่อน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 4 โดยกลุ่มทดลองศึกษาบทความที่จัดออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอน ประเภททยอยที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมอ่านบทความประเภทที่มีใจความไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด และในกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำต้องการ เครื่องช่วย เหลือในการจัดออร์แกไนเซอร์ ก่อนการสอนในการอ่านหรือการศึกษาข้อความที่มีรายละเอียดมาก ๆ ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะสามารถรับความรู้ใหม่ได้โดยอัตโนมัติ ต่อมา มาเฮอร์ (Maher 1975 : 2616-A) และลอร์ดัน (Lawton 1977 : 25-43) แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกัน คือ กลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ และให้ออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนแตกต่างกัน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ให้ออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอน ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะกับกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ* จากการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของเคนเนดี (Kenedy 1973 : 7786-A) โดยการแบ่งระดับความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ และให้ออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนแตกต่างกัน 3 ประเภท ผลปรากฏว่า การให้ออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนประเภททยอยมีใจความตรงกับเนื้อเรื่องให้ผลการเรียนสูงกว่าประเภทอื่น กล่าวได้ว่า เมื่อแบ่งประเภทของออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอน ออกตามการให้หรือการนำเสนอแตกต่างกัน 3 ประเภทก็จะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนกับระดับความสามารถในการเรียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และความคงทนในการจำ

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดของออร์แกไนเซอร์ก่อนการสอนกับระดับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการฟังก็ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของลูคัส

(Lucus 1972 : 3390-A) ซึ่งเขาได้ศึกษาชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอน 3 ชนิด คือ ชนิดภาพ ชนิดเสียง และชนิดข้อความ ว่ามีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาชีววิทยา และระดับสติปัญญาหรือไม่ ผลปรากฏว่าการให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนทั้ง 3 ชนิดไม่แตกต่างกัน และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา และจากการวิจัยของ บริเวอ์ (Brewer 1975 : 4240-A) บอนเนอร์ (Boner 1975 : 842-A) และ เคอร์สเตน (Kersten 1976 : 3577-A) ซึ่งได้ศึกษาออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนเพื่อช่วยเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนให้สูงขึ้น ผลการทดลองปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างระหว่างการให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอน กับการไม่ให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนซึ่งเขาได้อภิปรายไว้ว่า อาจจะเป็นเพราะลักษณะของเนื้อหา ที่จัดให้แก่ผู้เรียนก็ได้ ในการทดลองนี้อาจจะเป็น เพราะว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มน้อยไป หรืออาจจะเป็น เพราะเนื้อเรื่องที่ฟังและแบบทดสอบในการฟังมีน้อยไป

2. ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนทั้ง 3 ชนิดคือชนิดภาพ ชนิดเสียง และชนิดข้อความ เขียน ให้สัมฤทธิ์ผลในการฟังไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนชนิดภาพให้สัมฤทธิ์ผลทางการฟังสูงกว่าชนิดเสียงและชนิดข้อความเขียน และจากการทดลองที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาพประกอบการฟังได้มีผู้ทดลองได้สรุปผลการทดลองไว้ว่า การใช้สื่อการสอนทางตรงช่วยในการแปลความหมายในการฟังภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังช่วยให้สัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการฟังภาษาต่างประเทศสูงขึ้นด้วย จึงได้มีการใช้ภาพในการฝึกทักษะในการฟัง (เขาวลัษณ์ บุญศิริ 2522, John Higgins 1960, Evan R. Keillar 1960, J Guenot 1964, Avisco D. Llien 1966) แต่ผลการทดลองของลูคัส (Lucus 1972 : 3390-A) ได้แบ่งชนิดของออร์แกโนเซอรัก่อนการสอน ตามลักษณะประสาทสัมผัส คือชนิดภาพ ชนิดเสียง และชนิดข้อความเขียน โดยให้กลุ่มทดลองและให้กลุ่มควบคุม เรียนตามปกติคือ ไม่ให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอน ผลการทดลองพบว่า การให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนไม่ให้เกิดผลการเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมทุกกรณี โดยได้วิเคราะห์จากการให้ออร์แกโนเซอรัแตกต่างกันทั้ง 3 ชนิด ผลการทดลองพบว่า การให้ออร์แกโนเซอรัก่อนการสอนทั้ง 3 ชนิด ไม่แตกต่างกัน เขาได้อภิปรายไว้ว่า อาจจะเป็นเพราะประสบการณ์เดิมของกลุ่มตัวอย่างก็ได้ และจากผลการวิจัยครั้งนี้ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็น เพราะว่า การใช้ภาพประกอบในการฟังมีผู้วิจัยหลายท่าน

ได้ทดลอง โดยใช้ภาพประกอบหรือ เสริมบทเรียนในการฟัง โดยตลอด แต่การวิจัยในครั้งนี้ได้
ใช้ภาพก่อนการฟัง

3. สัมฤทธิ์ผลทางการฟังของนักเรียนที่มีระดับความถนัดทางภาษาสูง และต่ำมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากการวิจัยของ อัจฉราวรงค์โสธร (1974) และของ คลาร์ค (Clarke 1976 : 219-226) กล่าวว่าผู้ที่มีความถนัดทางภาษาสูงมีสัมฤทธิ์ผลทางภาษาสูง แต่ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีความถนัดทางภาษาดำก็จะมีความสัมฤทธิ์ผลทางภาษาดำด้วย และจากงานวิจัยของ เคนเนดี (Kenedy 1975 : 7786-A) ซึ่งได้แบ่งระดับความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ แล้วให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์สูง จะจำเนื้อหาได้ดีและมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์ต่ำ

จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีระดับความถนัดและความสามารถในการเรียนสูงเมื่อให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนไม่ว่าจะเป็นชนิดหรือประเภทใดก็ตามก็จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเท่ากัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการฟังภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นชนิดใดก็ตาม ชนิดภาพ ชนิดเสียง หรือชนิดข้อความ เขียน ให้สัมฤทธิ์ผลทางการฟังภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ซึ่งครูภาษาอังกฤษ อาจจะนำการให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนนี้ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยเลือกใช้ชนิดใดก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม เพื่อช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางความ เข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

2. ควรจะมีการวิจัยที่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์การให้ออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนที่มีผลต่อลักษณะของผู้เรียนด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ระดับสติปัญญาหรือความถนัดทางภาษา เพื่อเป็นการยืนยันปฏิสัมพันธ์หรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ของชนิดของออร์แกนไฮเซอร์ก่อนการสอนกับความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านอื่น ๆ

๓. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับประเภทของออร์แกโนเซอรักร่อนการสอน ประเภทอื่น อาจจะเป็นประเภทที่แบ่งตามลักษณะของการให้หรือการนำเสนอเนื้อหา เพื่อช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความถนัดทางภาษาคำให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการฟังสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย